

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fasti Mariani Cum Divorvm Elogiis In Singvlos Anni Dies Distribvtis

**Brunner, Andreas
Pfeffer, Wilhelm**

Antverpiæ, 1637

S. Theresa V. 5. Octobris.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44055

pugnavit: expugnatum, si agnoscimus, paupertate suâ ditavit. Porrò animi candorem in viro, scis Lector, nives probarunt, in quas se abjecit; & miratæ puritatem sunt undæ, quibus calorem improbum mersit. De animi ejus submissione quid dicam, & quo D^EV^M ardebat amore? Seraphinis à cælo sociatus, & in sede Angeli, quem superbia inde exturbârat, locandus, ultimum se mortalium, sed inter sceleratos principem dicit. Mariæ additum fuisse ille non dubitabit, qui noverit, quæ gaudia in ejus æde (de Portiunculâ dixerunt) absuluit. Sed frustrà sum. Herculem ego in hac digitali tabellâ non pingo. Vin' compendium lector viri? Totum Christum in Francisco videbis, si vulnera ejus inspicias. Ex D. Bonav.

O quam gloriosum & magnum, habere in celis Patrem! o quam sanctum, Paraclitum pulchrum & amabilem habere spousum! o quam sanctum & quantum delectabile, beneplacitum, humile, pacificum, dulce & amabile, habere talem Fratrem, qui posuit anima suam pro ovibus suis? Ex Epist. S. Francisci.

S. THERESA V. 5.Octobris.

Quid, heu! quid cum prætextatis verbis tibi prætextata malè turba? disce, eia infantia rete vel ab infante THERESA fari. *In eternum! in eternum! in eternum!* ah quoties balbutiens clamitavit! Nos scilicet puerilem senectam, non senem æternitatem in animo & lingua gerimus, dissertissimi infantes. At THERESA parvula cum parvulo fratre domo paternâ aufugit, ad Mauros abitura, & brevi morte longam æternitatem auspicatura. Vivere tamen Deus illam, & ut viveret, quæ ferè mors est liberorum, mori matrē voluit.

Illa

5.Octob.
pertate
ro, scis
& mi-
m im-
ne quid
hinis à
uperbia
calium,
e addi-
, quæ
nt)abs-
c digi-
lector
ebis, si

alis Pa-
ama-
uantum
lulce &
a suan

ois tibi
atia re-
um ! in
ns cla-
non se-
hus, di-
la cum
Mauros
n aufsi-
iveret,
voluit.
Illa

5.Octob. VITÆ SANCTORVM. 487
Illa Matrem vicariam cælo MARIAM advocavit, numquàm abhinc orba futura. MARIA porrò filiæ suæ sponsum Filium conciliavit, quando ex sanctioribus amoribus Seraphinus ales cor THERESE terebravit. Ipse amor hominum Christus, quod certius illam sauciaret, sua vulnera dilectæ impressit, occulta tamen, ut ferè solet amor. Adfuit deinde sæpè sponsæ, nunc cruce pro more chlamydatedus, nunc spineâ, quæ illum maximè decet, corollâ ornatus, nunc qualis mortem triumphavit, conspicuus. Arrhæ ab eodem datæ gemmæ quaternæ & pendulæ è Rosario Crucis additæ, Dos verò omne cælum: cujus opes cùm quandoque THERESE CHRISTVS ostentasset, Viden' ajebat, (tute tibi lector dictum puta) quantis se bonis peccatores spoliunt? Sed & veste nuptiali cùm Ordinem, quem Carmelitarum dicimus, restauaret, Virgo MATER & VIRGINIS SPONSUS JOSEPHVS cælo allatâ exornarunt, ut nihil jam ad nuptias deesset, nisi quæ faciem præferret, anno MD.LXXXII.mors beata. Ex vitâ.

Prudenter sagittari, & impugnari salubriter postulat sanctus, cùm dicit in oratione, Confige timore tuo carnes meas. Optima timor iste sagitta, qui conficit & interficit carnis desideria, ut spiritus salvus sit. S.Bernard.serm.29.in Cant.

S. MEINULPHUS C. 5.Octobris.

VIX MEINVLPHVS illa Christi verba audierat:
Vulpes foveas habent, & volucres cali nidos, Filius autem hominis non habet ubi caput reclinet, cùm apud se constituit non solùm Christo locum in animo suo facere (ubi enim ille libentiū nidularetur?) sed & templum ponere. Circumspicienti aream, de-